

Weel on kirjotud: „Kes ial saab jonud sest weest, mis minna temmale annan, temma ei jannuta mitte ei iggaweste.“ Se sanna on waimolikkust weest eht armõppetusest rägitud. Agga kes sedda ilmalikko wet, mis Lemma ka annab taewa pilwedest üllewelt, ja Ma soonte seest alt, — kes sedda wet lasseb omma heinamale kahjo teha, et temma laiskusse pärrast ei moista sellele teed juhhatada, kust se peab olla pole wauma: — sesinnane laisk perremees ep olle ka wäärt, et temma omma perrekõhta weel üks aasta peaks ennese kã piddama. Kaks kãt sul on, ja labbidast ka, meelt Peas sul on, ja maiaperret ka. Miks sa siis mitte ei lähhä tõ kallale, et sa wdttaksid igga aasta ni paljo krawi kaewada, kui so joud ullatab? — Agga wdita ikka katseks selle hea nou järrele teha, ja kui sa siis kaks head sado heinad saad selle kõhha peält, mis enne ei annud üht ainustgi, ja kui so hobbose loom saab kuiwa jallaga seäl kãidud, kus enne sinno ommad jallad wausid pdlweni muddasse: siis ärra ütlemitte, et selle kirjotaja kãst on sulle pahha sowinud, waid tãnna Jummalat, kes sedda armust on nenda seãdnud, et meie keif peame teine teist aitam nõuga ja jõuga, kui ühhe Taewa Jsa lapsed.

Waene - laps.

Pühha kirri ütleb mitmes kõhhas: „Jummal on waeste-laste Jsa. Jehowa on se, kes waesed-lapsed üllespeab, ja ütleb: „Sinna ei pea mitte waese-lapse kõhhatõmweraks põõrma.“ Et need usna selged, tõssised ning pühhad sannad on, sedda saab ka muist se juttustamine, mis nüüd kãtte tulleb, tõeks tunnistada.

Ellas ühhes küllas üks au-wäärt perremees, Andres Huber nimmi, kes tru, holas ja tõteggia mees olli. Kaks poega, temmal olli: wannema nimmi Hans, norema Nialas. Kermed tõ polest ollid mollemad. Seest sedda head kombet nende jures korda sata, seks kõibas issa kui wägga targa maenitsussega omma ennese ausa ellamise wissi õppetuse läbbi. Mele ja süddame polest ollid poiad usna kahhe-